

[Justitsministeren.]

f. Eks. for de højeste Dommere i Landet, vilde være nogen Overdrivelse, hvis den beskedne Gage, vore højeste Dommere oppebærer, var livsvarig for dem, men den Tid, vi nu er inde i, er jo ikke nogen heldig Tid til at forhandle om Forhøjelse af Lønninger. Jeg vil dog betone min delvise Enighed med det ærede Medlem Hr. Pürschel paa dette Punkt.

Der er to Ting, det ærede Medlem fremhævede, nemlig for det første, at man maaske kunde sige, at Aldersgrænsen kunde sættes lidt højere end ved de halvfjerds Aar, som er det sædvanlige, eftersom Lovén siger, at Dommerne *skal* gaa, naar de har opnaaet den paagældende Alder, medens andre Embedsmænd kan faa Administrationens Tilladelse til at forblive yderligere nogen Tid — jeg har hørt i saa Henseende indtil 72 Aar. Det forekommer mig, at der vilde være noget stødende i, om man ved Lov fastslog, at en Dommer kan blive siddende i Embedet til 72 Aars Alderen. Det er, ligesom om man vilde stille ringere Krav til Dommernes Klarhed og Aandsevner i det hele, men man kan naturligvis forhandle derom, hvis det ønskes, i et Udvalg.

Der er dernæst den anden Ting, som der nok kan være Grund til at dvæle noget ved, og det er, at saadan som Forholdene nu har udviklet sig, fordi de gamle Dommere bliver siddende, eller da delvis derfor, er gennemsnitlig en Dommerfuldmægtig noget over 50 Aar, inden han kan blive befordret til et Dommerembede, og Følgen deraf bliver jo, at han let kommer til at gaa af, inden han kan faa fuld Pension. Her kan der maaske være Plads for at vise nogen Imødekommenhed overfor dem, som kommer saa sent i Embede, uagtet de har gjort et fyldestgørende Arbejde som Fuldmægtige. Hidtil har der været raadet i nogen Grad Bod paa dette Forhold derved, at Fuldmægtigene faktisk gennemgaaende har siddet med større Indtægter, end et Dommerembede afkaster, men fra 1. Januar 1935 hører det jo op, og Dommerfuldmægtigene kommer paa en Statsgage, som naturligvis er beskeden. Det kunde da overvejes, om man ikke her vilde finde det rigtigt at give en Overgangsbestemmelse, saaledes at ikke de, der nu kommer saa sent i Embede, bliver spist af med en forholdsvis ringe Pension.

Formaalet med det foreliggende Lovforslag er jo at medvirke til, at Dommerembederne bliver besat med de dygtigste

Mænd, vi overhovedet kan faa, saaledes at Dommernes Anseelse maa stige og Retsplejens Udøvelse blive bedre endnu, end den er.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hans Rasmussen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

I Skrivelse af Dags Dato anmoder Ministeriet for Søfart og Fiskeri om, at der maa blive foretaget Valg af en Suppleant til Rigsdagens Grønlandsudvalg, efter at Teglværksejer, fhv. Landstingsmand Laur. Laursen har nedlagt sit Hverv som Suppleant i nævnte Udvalg.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 18. Januar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

- 1) *Fremstilling af Lovforslag.*
- 2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931. (Aldersgrænse for Dommere).

- 3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tilføjelser til Presse-loven.

Mødet hævet Kl. 1⁵².